

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

14.9.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu (Kâzım Nasuhbeyoğlu (1929-2003))

1929'da Gümüşhane'nin Kelkit İlçesinde doğdu.Ortaokulu Gümüşhane'de liseyi Trabzon ve Erzurum liselerinde okudu. Şiire ilgisi lise yıllarında başladı.Yazdığı şiirler, okul gazetesinde yayınlandı. Lise sonrasında kısa memuriyetlerde bulundu. Şiirleri Demokrat Gümüşhane adlı yerel gazetede yayınlandı. Aynı gazetede uzun yıllar 'Günlerin Getirdikleri' köşesinde başyazılar yazdı.Bu yazı ve şiirlerde Be-Kâ ya da Bedihi Kâzım mahlaslarını kullandı. Şiirleri, döneminin etkisiyle sade ve hece ağırlıklı duygusal ve eleştirel bir yapıda idi.

Bu arada Hukuk Fakültesinde okudu. Aktif siyasetin içinde bulundu.1970'li yılların başında siyaseti bıraktı. Yaşadıklarını sorgulayan ve bir arayışı ifade eden dolu ve hüzünlü duyguları 'Unutmak İsterim', 'Bendeki Ben', 'İçimdeki Yarayı' şiirleriyle mısralara döküldü. Kelkit'in Kurtuluşu hakkında yazdığı 'Kelkit Ovası' şiiri Kelkit'te büyük ilgi topladı ve çoğu kimse tarafından ezberlendi.

Bir ömür süren düşünsel arayışının sonunda 'arılanmış', 'durulanmış' ve 'süzülmüş' olarak hayata bakışını ve yaşamını yeni baştan inşa etti.

O, hep ülkesinin sorunlarını düşündü. Ömrü okumakla geçti. Okudu, hep okudu. Kendi kuşağından bir çoğunun aksine, her zaman dogmalara, körü körüne inanmaya, bağlanmaya ve hurafelere karşı oldu.

Eşini kaybettikten sonra, hayatta tek başına kalması karşısında büyük bir tevekkülle son gününü bekledi.Son anına kadar okumaktan geri durmadan... Gelecekte hiç ümit kesmeden... Ve bir gün, bu topraklarda insanların gerçekten özgürleşecekleri, bilgiyle donanacakları ve kendi değerlerinden yeni bir dünya, yeni bir medeniyet inşa edecekleri umudunu hiç yitirmeden...

(Kaynak: Nazım Nasuhbeyoğlu; Güzel Bir İnsanın Ardından; Gün Bitimi; s.7-11; Yıl; 2004)

Eserleri:

Gün Bitimi - 2004

Akşam Oldu

İlk yuvaya beyazlara bürünerek gelenim,
Son yuvaya beyazlara sarılarak dönenim,
Beyaz tutkunu beyazım, dualarımda yaşattığım.

Akşam oldu hüzün çöktü ovaya,
Akşam oldu kuşlar döndü yuvaya,
Akşam oldu eller kalktı duaya,
Akşam oldu boynu bükük bir benim,
Bulut bulut yağmur yüklü gözlerim.

Yoruldu mu topraklara serildin?
Kırıldın mı kime, neye darıldın?
Gelin misin beyazlara sarıldın?
Bu yol ıssız, gideni çok, dönen yok.
Kime derim anam gitti, anam yok.

Yem taşıyıp uçurttuğun yavrular,
Çığlık çığlık boş yuvaya döndüler.
Ana dedi ağladı, ana dedi yandılar.
Sen anasın yüreğini aç da gel.
Akşam oldu kanat, kanat uç da gel.

Akşam olur kuşlar döner yurduna,
Akşam olur hüzün çöker gönlüme,
Alem bilmez bu gönlümün derdi ne!
Döner döner köyden yana bakarım.
Dilim varmaz söylemeye korkarım.

Gün bitimi boş yuvadan göçerim
Gün bitimi mor dağları aşarım,
Tek kanatlı düşe kalka uçarım,
Şu görünen avcıların köyü mü?
Çözdükçe dolaşır derdin düğümü.

Yedi denklem yedi çözüm bulunsa,
Yedi yoldan yedi köye varılsa,
Yedi yerden yedi hançer vurulsa,
Yeter demem, eyvah demem, ah demem.
Kararlıyım, benden beni söylemem.

Yazan yazmış, okuyamam yazımı,
Onda gizli dertlerimin çözümü,
Yüreğime kilitledim közümü,
Ağlamasam yangın durur diner mi?
Su serpmesem gök alevler söner mi?

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Belli Değil

Öyle bir devreye girdik ki sorma;
Değer belli değil, kur belli değil.
Akıl almaz oldu aklın işini,
Kolay belli değil, zor belli değil.

Uç dersin uçamaz koş dersin koşmaz,
Palavra keseri hiç yere düşmez,
Eğik imal eder, doğru çalışmaz,
Edep belli değil, ar belli değil.

Devenin kuşudur kuşun devesi,
Başı kumdan çıkmaz gökte kovası,
Memleket işi der, kendi havası,
Asıl belli değil, zar belli değil.

Elin gözü önde, akli ilerde.
Yok beyim uyanış bizimkilerde,
Geri vitesinde hep gerilerde,
Etap belli değil, tur belli değil.

Hedef tahtasına döndü bağrımız,
Bin büklüm içinde kaldı doğrumuz,
Allahlık olmuşuz O'na çağrımız,
Ufuk belli değil, nur belli değil.

06/12/1971

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Bendeki Ben

Beni benden sorma, bendeki beni,
Beni bilmeyene açabilmek zor.
O ki görmüyorsun gözü vereni,
Seninle gerçeğe geçebilmek zor.

Bir dünya yüklüyüm dümeni kuyruk,
Bir dünya yüklüyüm başına buyruk,
Bir dünya yüklüyüm gerçeğe çevrik,
Bir dünya yüklüyüm uçabilmek zor.

Beni açmaz senin yaptığın dünya,
Bana gelmez senin taptığın dünya,
Beni bulmaz senin saptığın dünya,
Dünyamdan dünyana geçebilmek zor.

1970

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Bilmem

Yine saçlarını sabah yeline,
Verir de bahçeye iner mi bilmem.
Menekşe, leylâğı, gülü eline;
Alır da naz ile döner mi bilmem.

Uzun bir ah gibi kalan aksimi,
Gönlünden yüzüne çalan aksimi;
Arar mı salar da solan aksimi,
Arar da yasanır, söner mi bilmem,

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Buldum Yolu

Beni bana soran insan,
Buldum yolu,buldum yolu.
Beni düne yoran insan,
Buldum yolu,buldum yolu.

Ben, bendeki bende, idim,
Gün görmemiş tende idim.
Şunda idim,bunda idim,
Buldum yolu,buldum yolu.

Ben, ben idim,yola ırak
Ne baş idim, ne de ayak,
Gece gündüz arayarak,
Buldum yolu,buldum yolu,

16/11/1975

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Dert

-Rahmetli Eşime-

Oya oya, emek emek nakışım,
Ak umudum, dal yeşilim, dikişim,
Bu ayrılık yıkılışım, çöküşüm.

Çöken bilir, çöken bilir bir, diyem,
Çok götürmez, derdin beni yer diyem.

Oya oya ak yazmaya dizildim.
Destan oldum, dilden dile yazıldım.
Arılandım, durulandım, süzüldüm.

Bundan öte sır içinde sır diyem,
Bu noktada durulmaz ki, dur diyem.

Oya oya aşk okuttum dallara,
Mevsim mevsim kanat gerdim yellere,
Gözlerimi kilit yaptım yollara.

Yollar ıssız, dilim ermez, "kar" diyem,
Sensiz kime nazlı diyem, "yar" diyem.?

Oya oya oydu beni derdin oy!
Gül yerine gül dikenini verdin oy!
Ak alnıma kara leke sürdün oy!

Sür efendim, sür sultanım, sür diyem.
Çok götürmez, bu dert beni yer diyem.

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Erzurum Dağları Kar İle Duman

Bir bant dinliyorum yüreğim yanık,
Bir bant dinliyorum dünyam bulanık.
Radyom neden böyle davul zurnalık?

"Erzurum dağları kar ile duman
Yüreğimi aldı dert ile verem.'

Gazi Palandöken bu muydu düşüm?
Beynimi karnında taşıyor başım,
Kutsal toprağıma düştü, DADAŞım.

"Sizde bulunmaz mı bir kurşunkalem
Yazam arzuhalim, yare gönderem.'

Genci ihtiyarı kucak kucağa,
Analar bebeler girdi toprağa,
Taş, toprak yığarak üçbin ocağa,

"Erzurum dağına kara giderim
Ayvayı bırakıp nara giderim.'

Dilim tutuk değil, soramıyorum,
Ben benim yaramı saramıyorum,
Bu nasıl kâbus ki yoramıyorum?

'Bu yerin güzeli vefalı değil,
Vefası bulunan yara giderim."

1983

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Gün Bitimi

Gün bitimi batışıma ağlama,
Alev alev bitişime ağlama,
Karlı dağı tutuşuma ağlama,
Yağmur gözlüm dalda kaldı umutlar.

Hem yanarım,hem tükenir azarım,
Gölge olur, eteklere düşerim
Yana yana dağlar aşan beşerim.
Yağmur gözlüm, dalda kaldı umutlar.

Buzlu gölge ayağımda, dizimde,
Buzlu eller yüreğimde, yüzümde,
Buzlu dağlar batışının közünde,
Yağmur gözlüm, yandı artık umutlar.

Su boşaltın alevime közüme
Akıp giden rahmet yüklü bulutlar,
Boyun büktüm kaderime yazıma,
Yağmur gözlüm dalda kaldı umutlar.

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

İçimdeki Yarayı

İçimdeki yarayı, oyma artık bitmişim,
Kader bende,ben onda yolları eritmişim.
Bir umuttu bekleten, bunca yıl yolda beni,
Acı bende geceler,gündüzü unutmuşum.

21/08/1971

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

İstemem

Şabır meyvesi mi? Yemek istemem.
İstemem gözlerim dallarda kalsın.
Ahım kartal gibi dönsün başında.
Beyhude dualar ellerde kalsın.

İstemem avucumda dunsun arzular,
Beynimde islenip kararsın sular,
Nabzımda vuruşlar kalpte duygular,
İstemem perişan hallerde kalsın.

24/10/1947

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Kelkit Ovası

-Kurtuluşumuz için-

Kelkit ovasında kar savruk savruk,
Acı söz mü duydun kaşların devrik?
Bir dua gibisin göklere çevrik,
Hakkın sana dönük haşmetli yüzü,
Üzülme, gecenin yakın gündüzü.

Kelkit ovasında kar yığın yığın,
Acı söz mü duydun kederin yoğun?
Gök gözlü güzeli Yeşil ırmağın,
Şisli bakışların gamlı gökyüzü,
Üzülme gecenin yakın gündüzü.

Kelkit ovasında kar kütük kütük,
Kötü söz mü duydun al benzin atık?
Tarih sana vurgun,şan sana tutuk,
Tarihin mayası,acunun özü,
Üzülme gecenin yakın gündüzü.

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Marş

Yurt Yemekleri için

İspanakta demir zeytinde kömür,
İş yok mu arkadaş böreği sömür,
Kömürle demiri işler 'bir ömür;

Leyliyiz sofraya aş gelir gider;
Karınlar çekilir boş gelir gider

Anlamadım gitti billâh Rostadan,
Günde lahana mı çıkar postadan;
Tatar böreğini sorma hastadan,

Leyliyiz soğuktan baş gelir gider;
Burunlar kızarır yaş gelir gider.

Düşünce kavurur beni inerken,
Hayat kıldı titrer pilavı yerken;
Ağzım dişim Rabbe emanet derken,

Hiddetten yüz ekşir kaş gelir gider;
Ağız da diş oynar taş gelir gider.

30/10/1947, Erzurum Lisesi Yurdu

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Reddi İmkansız Gerçek

Merde kahır yağdı, namerde para,
Feleğin şehveti namerde aktı.
Namert Karun oldu, mertse fukara,
Dostlar yarı yolda merdi bıraktı.

İhanet okunun belanın derdin,
Hedef tahtasıdır ak göğsü merdin.
Evvel övdüğüne söven namerdin,
Beyni gebe karnı bir oturaktı.

20/03/1982

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Unutmak İsterim

Unutmak isterim düşündüğümü,
Unutmaz bu acı,sargındır bana.
Çözdükçe karışır derdin düğümü,
Keder içten içe girgindir bana.

Unutmak isterim atılan taşı,
Unutmak isterim dünkü savaşı,
Beynini karnında taşıyan şaşı,
Unutmaz ne halse kırgındır bana.

Unutmak isterim,olmuş olanı,
Unutmak isterim hamı,yalanı,
Unutmak isterim,dönen plânı,
Unutmaz o beni,vurgundur bana.

Sisli sabahlarla,gamlı geceler,
Yorgun hayalimi kurar kurcalar,
Bir dert,bir kördüğüm tüm bilmeceler,
Her gün hüznün çeken bir gündür bana.

Gücsüz kollarımla ağır hayatı,
Taşımaz bilirim yürek niyeti,
Gel dese giderim; yok ki daveti,
Ölüm şu günlerde dargındır bana.

Taş diken dinlemem,sana dönerim,
Sende tükenirim, sende yanarım,
Bir acı yarayım, durmaz kanarım,
Bu dünya hayatı sürgündür bana.

18/9/1970

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu

Ziyaret alıısı

Ziyaret alıısı olmuşuz,doğru!
Gelen aput bağlar dallarımıza.
Başımız toprakta, boynumuz eğri,
Kul olduk be felek, kullarımıza.

Hürdük; kol atardık güne ışığa,
Konuyduk; tarihe, ilham; aşığa,
Nasıl, nerden düştük bu dolaşığa?
Kim vurdu bu bağı kollarımıza?

Bir kuru tas mıdır kafa dediğin
Benim mi Yarabbi bu çürük beyin?
Bu neyin uykusu, gündüz öğleyin!
Kargalar gülüşür hallerimize...

Bedihi Kazım Nasuhbeyoğlu